

De bracet

Sinopsi:

L'escenari ple de llibres, la guitarra i les veus... el pollet canta blues, al gegant ningú l'entén, el número 4 enveja el 3, el rellotge que balla i balla, la fada encantadora, la baralla de la cullera i la forquilla, la vaca divertida, la nina descolorida, les bombolles de sabó...

Van DE BRACET música i poesia i per a fer-ho més rodó es fan cançó!

De bracet és un espectacle per a fer estimar la poesia a tots els infants. Sense estridències, senzill i imaginatiu té la capacitat de comunicar sentiments. I tot gràcies a una posta en escena sòbria i acurada, a unes cançons boniques i de qualitat i a uns intèrprets de primera fila.

Lola Casas, poeta, 14 de març de 2009.

De bracet funciona amb els nens. Però us asseguro que també amb els adults. Humor, gràcia, bones veus, bona música... Una boníssima estona! I un granet de sorra més en l'educació estètica –i, per tant, humana- dels nostres infants.

Helena Vidal, poeta, 17 de març de 2009.

La Mirna i en Xavi saben que no serveix de res lamentar-se que la gent d'avui no llegeix poesia, i que l'únic que de debò té sentit és treballar perquè la poesia torni a fer niu a l'orella de la humanitat, on havia viscut amb naturalitat durant mil·lennis, i que el pas més urgent a fer és retornar-la a les orelles encara fresques i àvides de les criatures, on potser té més oportunitats d'arrelar que enlloc. Els desitjo tota la sort del món en aquesta nova i encertada iniciativa de la seva joglaria poètica.

Miquel Desclot, poeta, 21 de març de 2009.

La guitarra en mans del propi autor de la música, el Xavi i l'extraordinària veu de la Mirna, tots dos amb un rigor i una professionalitat difícils de trobar en els espectacles per infants, aconsegueixen un espectacle que té la mida justa per educar tot divertint i fer volar la imaginació fins i tot als grans.

Francesc Ventura, director de teatre, 13 de març de 2009.

Fitxa artística:

Intèrprets:

Mirna Vilasís: Veu.

Xavi Múrcia: Veu i guitarra.

Rafel Roca i Pepmaria Martínez : Tècnics de llums.

Autores i autors dels poemes: Joana Raspall, Carles Hac Mor, Miquel Desclot, Helena Vidal, Eva Dénia, Lluïsa March, Lola Casas i Maria Dolors Pellicer.

Autor de la música	Xavi Múrcia
Direcció musical	Samfaina de Colors
Direcció d'escena	Mirna Vilasís i Francesc Ventura
Disseny d'il·luminació	Rafel Roca i Francesc Ventura
Producció	Samfaina de Colors
Escenografia	Berta Vidal i Raül Vilasís
Vestuari	Berta Vidal
Fotografia	Núria Roig
Pàgina web	Sílvia Molera
Edició discogràfica	De bracet (Discos a mà, 2009)

Contacte i management:

972.68.80.07 i 629.38.61.30

samfainadecolors@samfainadecolors.cat

www.samfainadecolors.cat

Justificació

Els components de Samfaina de Colors, és a dir la Mirna i en Xavi, sempre hem llegit poesia i, de vegades, l'hem musicada en repertoris per a adults. Per què, doncs, no fer-ho en un espectacle adreçat als infants? Si bé creiem que la música és transversal -sobretot la música tradicional, en la qual hem basat tota la nostra trajectòria-, hem estat conscients que la paraula necessita un tractament més a mida. És per això que hem acudit als poetes catalans que en algun moment de la seva obra s'han adreçat als nens, no per parlar com ells sinó per parlar amb ells. Per casa, ja fa temps que corre una extraordinària antologia recollida pel poeta Miquel Descot, *Poesies amb suc* (La Galera, 2007), que ha estat el pou fonamental que ens ha proveït d'un material meravellós. El repte ha estat cantar la fotografia que el poeta fa al sentiment mitjançant la seva paraula. No sabem si ens n'hem sortit, però de ben segur que ens ho hem passat de primera.

Visió pedagògica

Sembla que actualment es torna a valorar l'exercici de la memòria com una eina útil en la formació dels infants en contra del racionalisme excessiu que prescindeix d'un corpus mínim de coneixements assumits "de memòria". És clar que sí. No es pot anar per la vida sabent-se tan sols (i encara) l'abecedari. La resta, et solen dir, ja es troba a internet.

Els coneixements apresos ens ubiquen i ens donen un marc de sortida.

Apostem per la poesia. La poesia forma part d'un substrat cultural comú que aporta vocabulari, experiència, que ens fa mirar cap a fora i cap a dins: és una finestra que et permet contemplar des de qualsevol dels dos costats.

Això de musicar poemes ja ve, com a mínim, des dels joglars. De segur que abans ja ho feien. I és que això de penetrar en el laberint del poema fins a treure'n l'entrellat és més que una pura activitat lúdica. Cantar-los ens ajuda a memoritzar-los i a conèixer-los. Bé ho fem amb la taula de multiplicar, amb les declinacions, amb tirallongues de llengües que volem aprendre o amb qualsevol progressió que se'ns posi pel davant.

La poesia és, més enllà d'una forma estètica, una motxilleta que ens enriqueix de diverses maneres.

Els poemes de l'espectacle, un a un

Bon dia, poesia!

Joana Raspall

Bon dia, cel!
 Bon dia, terra!
Bon dia, mar!
 Bon dia, sol!
Bon dia, vent!
 Bon dia, vela!
Bon dia, ocell!
 Bon dia, flor!
Bon dia, tu!
 Bon dia, jo!
Bon dia, DIA!

Per fer una poesia

Roberto Piumini / Miquel Descot

Per fer una poesia
s'agafa una **p**
com platja, *pilota*, *patata*;
després s'agafa una **o**
com oca, ombra, ona;
després s'agafa una **e**
com era, estri, eben;
després s'agafa una **s**
com sol, sal, silenci:
després s'agafa una **i**
com illa, isard, ícar;
després s'agafa una **a**
com aigua, astre, ala;
en acabat s'ajunten
sense odi, sense mandra,
sense pressa, sense ràbia,
sense melancolia
i es fa la poesia.

L'ocell i el xiprer

Joana Raspall

Per fer més alt el xiprer
l'ocell hi enlaira el seu cant.

Si l'arbre no arriba al cel,
hi arribarà ell cantant.

Els ocells

Joana Raspall

Quan el rossinyol es lleva,
l'alosa se'n va a dormir;
ell, de nit, canta a la lluna;
ella, al sol, de bon matí.
Les cançons de l'un i l'altra
s'entrellacen a l'espai
i ens fan creure en el miracle
que els ocells no dormen mai.

Els llibres

Joana Raspall

Arrenglerats
en els prestatges
semblen soldats
o personatges
tots enrampats.
Si en prens algun
veuràs que són
una altra cosa.
Dintre la mà
seran un món
que es badarà
com una rosa.

Un bon jutge

Joana Raspall

Una forquilla
i una cullera
posen per àrbitre
un ganivet
perquè judiqui
qui de les dues
amb les viandes
juga més net.

Diu la forquilla:
-Jo tinc més traça!,
que les patates
puc aixafar;
i tu, cullera
de panxa grossa,
ni saps xafar-les,
ni saps punxar.

-Ai, presumida
forquilla seca,
que tot et llisca
d'entre les dents!
Remena l'olla!,
punxa la sopa!,
veuràs la poca
traça que tens.

El ganivet
resol amable:
-Sí, totes dues
teniu raó.
El que fa l'una
no ho pot fer l'altra.

... I el jutge queda
com un senyor.

Bona nit i tapa't

Carles Hac Mor

Una vegada hi havia un home,
no un home, un homenet,
no pas un homenet, no:
era un homenarro.
Ca, un homenarro!
Si era un gegant
que vivia amb una gegantota!
I tots dosots, ves, parlaven
d'una manerota
que ningú no els entenia.
Posem per cas, per dir-se "bon dia",
deien "bonjour", els molt poca-soltes.
I la gent, quan els sentia dir
"bonjour", es pensava que,
en comptes de dir "bon dia",
deien "bona nit".
I aleshores tot el poble,
tothom: vellets i velletes,
nens i nenes i gossos i tot,
cridaven fort als gegants:

-Bona nit, nas de mosquit!
Totes les puces al teu llit
i la més grossa al teu melic.
Fins demà si Déu vol,
nas de cargoll!

El tres i el quatre

Joana Raspall / Xavi Múrcia

El tres i el quatre**Joana Raspall**

Tres filles, tres prínceps,
 tres porquets, tres óssos,
 tres cops, tres taronges,
 tres desigs, tres premis,
 tres camins, tres somnis,
 tres interrogants...

Sempre tres i tres
 en els contes màgics!
 Com si cap més nombre
 fos interessant!

Jo, que sóc el quatre,
 doncs, de què serveixo?
 Sols per "quatre dies",
 o per "quatre fàstics",
 o per "quatre potes",
 o per "quatre quartos",
 o per "quatre gats"?...
 Sols per "quatre coses"
 insignificants!

Si jo no fos una
 xifra ben quadrada,
 de posat altívol
 i gest elegant,
 us ben asseguro
 que em doblegaria;
 que moltes vegades,
 ai!, no em falten ganes
 d'esclatar plorant.

Reunió d'amics**Joana Raspall**

El primer de la reunió,
l'**u**, va dret com un bastó...
El **dos**, que s'ha entrebancat,
s'ha quedat agenollat.
En veure'l tan arrupit
que no li arriba a la sola,
el **tres** de riure es cargola.
El **quatre**, sorrut, se'l mira
assegut a la cadira
prop del **cinc**, que fa el gallet
i llueix ploma al barret.
Entra el **sis**, panxacontent,
amable amb tota la gent,
agafat al braç esquerre
del **set**, que sols mira a terra.
Ve l'amic **vuit**, rodanxó,
amb aires de gran senyor
i contorns de carbasseta.
Per fi entra el **nou**, capgròs
però escarransit de cos,
que en una safata neta
porta un **zero** més gros que ell.
Tots li criden: "Visca! Visca!"
Però el zero li rellisca...
i es queden sense tortell.

Bombolla de sabó**Lola Casas**

Transparent,
puja al punt.
Ara mires
cel amunt.

Cos de vidre,
busca el sol.
Ara t'alces,
pren el vol!

Cinc recomanacions

Carles Hac Mor / Xavi Múrcia

Cinc recomanacions**Carles Hac Mor**

Si tens gana,
 menja't la cama;
 si tens fred,
 embolica't amb la paret;
 si tens calor,
 refresca't amb la suor;
 si tens por,
 pensa en alguna cosa millor;
 i si tens set,
 au, toca't el culet,
 que l'alegria del pobret
 és un bon pet!

El bany**Joana Raspall**

La nina de drap
 que més m'estimava
 s'ha descolorit
 perquè l'he banyada.
 Quan la mare em renta,
 jo també tinc por
 que em descoloreixin
 l'aigua i el sabó.
 Cada dia ho miro...,
 però veig que no.

Contacte i management:
 972.68.80.07 i 629.38.61.30
samfainadecolors@samfainadecolors.cat
www.samfainadecolors.cat

De veritat, de mentida

Helena Vidal / Xavi Múrcia

CMaj7 G CMaj7 G Dm7

7 G7 C G7 CMaj7 G CMaj7

13 G Dm7 G7 C E7 Am Em

20 Am Em F G Dm7 F G7

De veritat, de mentida**Helena Vidal**

Un matí, anant a ca l'avi,
 una vaca em vaig trobar.
 Era blanca, amb coloraines,
 taques roses i blau clar.

De veritat?
 De mentida!
 Ai, quina vaca
 tan divertida!

En lloc d'ulls té gira-sols,
 porta un llaç groc a la cua,
 els llavis li fan com un cor...
 Du ventall, que així no sua.

De veritat?...

Tot fent uns passos de dansa,
 davant meu fa un giravolt,
 i amb uns bramuls que m'eixorden
 canta "Do-re-mi-fa-sol!"

De veritat?...

Contacte i management:
 972.68.80.07 i 629.38.61.30
samfainadecolors@samfainadecolors.cat
www.samfainadecolors.cat

Quan es cansa de trescar,
va i fa un salt tan alt com pot,
que té la casa en un núvol.
Quan és dalt, em fa un llengot.

De veritat?...

El ball del rellotge

Lluïsa March

Tic-tac, tic-tac!
Al compàs d'un sol alegre
el rellotge va avançant.
Tic-tac, tic-tac!
Dibuixant voltes completes,
va movent-se les manetes
com si estigueren ballant.

Tic-tac, tic-tac!
El rellotge acompanya
en el seu viatge el sol.
Tic-tac, tic-tac!
Però quan el sol s'amaga,
el rellotge no descansa:
continua el ball tot sol.
Tic-tac, tic-tac!

El pollet

Joana Raspall

Voldria saber què diu
el pollet quan fa "piu-piu"..
Si té gana, si té set,
si pateix calor o fred,
si està trist, si està content,
si m'entén o no m'entén.

Si ell no pot saber parlar,
hauré d'aprendre a piular.

Tinc una capseta plena de cançons

Joana Raspall / Xavi Múrcia

The image shows a musical score for the song 'Tinc una capseta plena de cançons'. It consists of two staves of music in a 2/4 time signature. The first staff contains the first line of the melody, with a key signature of one flat (Bb) and a common time signature (C). The second staff contains the second line of the melody, starting with a measure rest marked with the number 8. Above the notes, there are chord symbols: F, Dm, C, Bb, C, Dm, C7, Bb, Am, Dm, C7, F, Gm, Am, Bb, C, Dm, Bb, C7.

Tinc una capseta plena de cançons

Eva Dénia

Tinc una capseta
plena de cançons;
si vols escoltar-les
fes-me un gran petó.

En sé més de trenta,
què dic?, més de mil!
En una bosseta
guardades les tinc.

Si vols que les cante
deslliga el cordill,
que al cor ja no em caben
i volen eixir.

En tinc a l'armari,
en tinc al bagul;
si tu pots obrir-los
te'n cantaré un fum.

Mira com s'escapen,
vine i les veuràs,
com de les butxaques
cauen a grapats.

Tinc una capseta
plena de cançons;
si tu vols cantar-les
totes teues són.

Els vint dits de la mà**Miquel Desclot**

El dit gros és el pare,
el dit de ficar-se al nas és la mare,
el dit del cor és el que fa les sopes,
el dit de l'anell és el que se les menja totes
i el dit petit és el que diu:
"Piu-piu, ¿que no n'hi ha, pel caganiu?"

El pare és el polze,
la mare és l'índex,
el que fa les sopes és el mitger,
el que se les menja totes és l'anular
i el que diu; "Piu, piu, ¿que no n'hi ha, pel caganiu?" és l'auricular o menovell.

El polze és el rei gandul,
l'índex és la reina tafanera,
el mitger és el ministre atabalat,
l'anular és el criat esporuguit
i el menovell és el que se'n riu com un cadell.

El rei gandul és el dit gros,
la reina tafanera és el dit de ficar-se al nas,
el ministre atabalat és el dit del cor,
el criat esporuguit és el dit de l'anell
i el que se'n riu com un cadell és el dit petit.

Una fada encantadora**Maria Dolors Pellicer**

Una fada encantadora
va buscant amics i amigues
pels carrers de tot el món,
per la Pampa i la sabana,
per la Xina i el Japó,
i ha arribat a casa nostra
com un esclat de colors.

Du faldetes de boirina,
campanetes, mocadors,
collarets de pasta fina
i un grapat de bon humor.

És tendreta,
amorosa,
delicada
i atrevida.
És dolceta,
capritxosa,
descarada,
divertida...

Pot ser grisa,
esguitosa,
també trista,
melancòlica
o festiva.

Pot ser així com tu vulgues
i el seu nom és
Poesia.

Proposta didàctica

Llegiu i comenteu els poemes de l'espectacle. Ho podeu fer abans i després d'haver-nos vingut a veure. Proveu de memoritzar-ne alguns.

Hem posat algunes partitures per si us ve de gust de cantar algun dels poemes musicats

Podeu jugar amb la poesia. Amb la forma i amb el contingut.

Quant a la forma, podeu fer rodolins per aprendre a treballar la rima. Per jugar amb el ritme, canvieu el text d'una melodia coneguda. Per exemple:

Plou i fa sol, les bruixes es pentinen / *Sóc un mussol i dormo si és de dia*

Sol solet, vine'm a veure, vine'm a veure / *En Joan menja patates de l'escudella*

Quant al contingut, jugueu a descriure un sentiment o una idea qualsevol. Fabriqueu metàfores. Quedareu parats de la imaginació dels més petits.

No tothom està dotat per a la música, però sí més dels que s'ho pensen. Intuïtivament podeu musicar algun poema memoritzat. Proveu de cantar el vers de Nadal (si és que encara se'n recorden).